

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ และการยอมรับค่านิยม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาสาขาอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส. ผู้วิจัยได้นำทฤษฎี แนวความคิด ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
2. แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์
3. แนวความคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

โรเจอร์ส (Rogers) ได้กล่าวเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลไว้ว่า จากผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่า สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ซึ่งหมายถึงการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมี ประสิทธิภาพมากกว่า เมื่อวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เพราะข่าวสารที่ถ่ายทอดออกจากสื่อมวลชนอย่างเดียวไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังแน่น หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ (Rogers 1978 : 291)

โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper) กล่าวถึงอิทธิพลของการสื่อสารมวลชนต่อบุคคลในสังคมว่า เป็นเพียงแรงเสริมในกระบวนการโน้มน้าวใจต่อความคิดเห็น หรือทัศนคติที่มีอยู่แล้วของการสื่อสารมวลชน มิได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อบุคคลจึงต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการสื่อสารร่วมด้วย จึงจะมีอิทธิพลต่อบุคคลได้ ซึ่งได้แก่ อุปนิสัย กระบวนการเลือกรับสาร บรรทัดฐานของกลุ่ม การเผยแพร่ข่าวสารโดยบุคคลหรือผู้นำความคิดเห็นระบบการ

ปกครองและระบบการสื่อสารมวลชน (Joseph T. Klapper 1960 : 15 - 49)

แคทซ์และลาซาร์เฟลด์ (Katz and Lazarsfeld) เห็นว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด ฉะนั้นสื่อบุคคลจึงมีความสำคัญมากกว่าสื่อมวลชนในชั้นจูงใจ ส่วนสื่อมวลชนจะมีความสำคัญกว่าในชั้นของการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และอาจมีผลบ้างในการสร้างทัศนคติในเรื่องที่บุคคลยังไม่เคยรับรู้มาก่อน (Katz and Lazarsfeld 1955 : 27)

เออร์วิน บี. เบททิงฮอลส์ (Erwin P Bettinghaus) ได้กล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนในสังคมไว้ว่า สื่อมวลชนเป็นเพียงตัวเสริมความเชื่อ และทัศนคติที่มีอยู่เดิมให้ฝังแน่นมากกว่าจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างสิ้นเชิง แต่อาจเปลี่ยนแปลงการรับรู้ได้บ้างในขอบเขตจำกัดของประสบการณ์ สิ่งที่สื่อมวลชนเปลี่ยนแปลงได้มากที่สุดคืออารมณ์ ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมนั้นยังไม่ปรากฏผลจากการวิจัยแน่นอนว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแต่อย่างใด ฉะนั้นสื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นเพียงแหล่งความคิดและเป็นผู้วางแนวทางให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์นั้นเป็นผลมาจากการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลแบบเห็นหน้ากันทั้งสิ้น (Erwin P Bettinghaus 1968 : 180 - 185)

โรเจอร์ และ สเวนนิ่ง (Roger and Svenning) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของสื่อบุคคลไว้ว่ามีความสามารถในการเลือกผู้รับสาร ในการที่จะจัดการเลือกรับสาร ของผู้รับสาร และปริมาณของปฏิกิริยาตอบกลับ (feedback) สูงกว่าสื่อมวลชน นอกจากนั้นยังมีประสิทธิผลในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้วย (Everett M. Rogers and Lynne Svenning 1969 : 125)

ชรัมม์ (Schramm) ได้กล่าวไว้ว่าอิทธิพลของบุคคลนั้นมักจะเป็นไปอย่างไม่ได้ตั้งใจ มีการยืดหยุ่นและก่อให้เกิดความไว้วางใจ สื่อมวลชนมีบทบาทเพียงย้าการตัดสินใจที่มีอยู่แล้วเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบการใช้สื่อแบบเจตนา ในการสื่อสารแล้วพบว่าความสัมพันธ์ ส่วนบุคคลมีอิทธิพลมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการ คือครอบคลุมมากกว่า และมีอิทธิพลทางด้านจิตใจมากกว่า ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการติดต่อระหว่างบุคคลมีเหตุผล ไม่จงใจและสามารถยืดหยุ่นกว่า เมื่อต้องประสบกับการต่อต้าน เพราะทำให้ได้รับผลตอบแทน ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในตัวผู้ส่งสารที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันและมีประสิทธิภาพในการโน้มน้าวใจได้โดยผู้รับสารไม่รู้สึกรู้ตัว

(Wilbur Schramm 1972 : 533 - 537)

โรเจอร์ (Rogers) ได้เปรียบเทียบคุณลักษณะ ของสื่อบุคคลและสื่อมวลชน ไว้ดังนี้
(Rogers 1973)

คุณลักษณะ	สื่อบุคคล	สื่อมวลชน
- การไหลของข่าวสาร	มีแนวโน้มเป็นแบบ 2 ทิศทาง	มีแนวโน้มที่จะเป็นแบบทิศทางเดียว
- ลักษณะการสื่อสาร	แบบตัวต่อตัว	ผ่านสื่อ
- ปฏิกริยาตอบสนอง	สูง	ต่ำ
- ความสามารถในการเปิด เปิดรับสื่อ	สูง	ต่ำ
- ความเร็วในการส่งสาร	ค่อนข้างช้า	ค่อนข้างเร็ว
- ผลของการสื่อสาร	การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ	การเปลี่ยนแปลงความรู้

จากทฤษฎีการสื่อสารและการเปรียบเทียบประสิทธิผลของสื่อมวลชน และสื่อบุคคล ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีประสิทธิภาพต่างกันคือ สื่อมวลชนมีประสิทธิภาพในการให้ความรู้ เปลี่ยนแปลงการรับรู้ และเป็นตัวเสริมความเชื่อและทัศนคติที่มีอยู่เดิมให้ฝังแน่น แต่สื่อบุคคลมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนทัศนคติ และการสื่อสารระหว่างบุคคลทำให้เกิดการยึดหยุ่น และสามารถรับพฤติกรรมตอบสนอง (feed back) ได้ทันที ดังนั้นการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น ซึ่งเป็นค่านิยมที่เกิดจากการลอกเลียนพฤติกรรมและวัฒนธรรมของชาวตะวันตกจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน และ สื่อบุคคล ซึ่งแต่ละสื่อจะมีจุดเด่นและจุดด้อยที่ต่างกัน

แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective Process)

ข่าวสารที่หลั่งไหลผ่านเข้าไปยังบุคคลแต่ละคนจากช่องทางต่าง ๆ นั้นมักจะถูกคัดเลือกว่าอยู่ตลอดเวลา ข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์ และเหมาะสมตามความคิดของผู้รับสาร จะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงกระบวนการเลือกสรรในการรับข่าวสารตามความรู้สึก และความต้องการของผู้รับสาร ซึ่งประกอบด้วย 4 ลักษณะ ซึ่งแต่ละลักษณะมีความเกี่ยวข้องกันดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นการเลือกเปิดรับสื่อ และข่าวสารตามความสนใจและความต้องการ เพื่อแก้ปัญหาและสนองความต้องการของบุคคล
2. การเลือกสนใจข่าวสาร (Selective Attention) หมายถึง การเลือกสนใจข่าวสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ตรงกับความต้องการของตน
3. การเลือกคิดหรือเลือกรับรู้ (Selective Interpretation or Perception) หมายถึง การเลือกให้ความหมายกับข่าวสารที่ตรงกับทัศนคติ ความต้องการ และประสบการณ์เดิมของตนเอง
4. การเลือกจำ (Selective Retention) หมายถึง การเลือกจำเฉพาะบางสิ่งบางอย่างที่ตนต้องการจะจำ (Klapper 1960 : 64 - 65)

แซมมวล เบคเกอร์ (Samuel L. Becker, 1972) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร โดยจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร คือ

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือบุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่ว ๆ ไป
2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือบุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ อากาศู้ เช่น เปิดดูโทรทัศน์เฉพาะรายการที่สนใจ หรือมีผู้แนะนำมา หรือขณะอ่านหนังสือพิมพ์ หรือดูโทรทัศน์ หากมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวข้องกับตนเอง ก็ จะให้ความสนใจใ้ อ่านหรือดูเป็นพิเศษ
3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือบุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

แมคกีร์ (W.J. McGuire, 1966) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice) อันเป็นผลจากการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การใส่ใจ (Attention)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding)
4. การเก็บเอาไว้ (Retention)
5. การกระทำ (Action)

สิ่งที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น เริ่มต้นด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ อันหนึ่งคือ แหล่ง (Source) ของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อาจจะเป็นบุคคลเดี่ยว กลุ่มบุคคล วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรือสิ่งก่อให้เกิดทัศนคติโดยตรง โดยทั่วไปแหล่งข่าวต่าง ๆ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่นความสามารถ ความเป็นที่ดึงดูดสนใจ ความคุ้นเคยความเป็นมิตร จากการศึกษา พบว่าแหล่งข่าวที่มีความสามารถ มีความคุ้นเคย สามารถดึงดูดความสนใจและมีอำนาจ จะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมากกว่าแหล่งข่าวที่ไม่มีคุณสมบัติเหล่านั้นนอกจากนี้ องค์ประกอบอื่น ๆ เช่นเนื้อหาของข่าวสาร (ควรพิจารณาถึงภาษา ความยากง่าย คำที่ใช้ ฯลฯ) วิธีการส่งข่าวสาร (เช่นการพูดในชุมชน การแสดง สาธิต การสัมภาษณ์ การอภิปราย ฯลฯ) และตัวผู้รับ (เช่นทักษะในการสื่อความหมาย ทัศนคติ ความรู้ระบบสังคม เป็นต้น) ก็เป็นองค์ประกอบในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้ผลที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างทั้งทางด้านสรีรวิทยา วัตถุสังคม และอื่น ๆ เชื่อว่า "อายุ" มีผลต่อทัศนคติของบุคคล ผู้ใหญ่มักจะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก ซึ่งตรงข้ามกับวัยรุ่นที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลต่อการสร้างทัศนคติและการมีพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้นด้วย

รจิลักษณ์ แสงอุไร (2530 :56 - 59) กล่าวว่าพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางลักษณะประชากร เช่นการจำแนกตามอายุ เพศ สถานะทางสังคม เศรษฐกิจ

และการศึกษาดังนี้ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวเฉพาะตัวแปรทางประชากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

1. เพศ

การวิจัยทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรม และสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงมักจะเป็นคนที่จิตใจอ่อนไหวมักถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายใช้เหตุผล และจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง ผู้ชายที่มีความสามารถในการคาดคะเน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้มากกว่าผู้หญิง และผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ แต่ไม่โทษตัวเอง

2. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายความว่า อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ ตลอดจนจรรยาวัณของครอบครัว การวิจัยทางนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยมความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่ต่างกัน คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด อุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน

นอกจากครอบครัว และอาชีพแล้ว รายได้ตลอดจนเชื้อชาติก็มีบทบาทสำคัญต่อ ผู้รับสารด้วย รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนสามารถกำหนดความคิดของคนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และพฤติกรรมต่าง ๆ และคนต่างเชื้อชาติกันย่อมมีวัฒนธรรมย่อยของแต่ละเชื้อชาติที่ค้อยกำกับกับค่านิยม ทัศนคติ ความคิด และพฤติกรรมของคนในเชื้อชาติแตกต่างกัน (ปรมะ สตะเวทิน, 2529)

มีการศึกษาพบว่า ผู้รับสารมีใช้ผู้ถูกกระทำ (Passive) หรือถูกป้อนข่าวสารแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่มีการกระทำ (Active) หรือมีบทบาทในการเลือกสรรแสวงหา ในบางครั้งผู้รับ

สารอาจไม่ยอมรับข่าวสารง่าย ๆ โดยเฉพาะในกรณีที่ข่าวสารนั้นขัดแย้งหรือไม่ตรงกับความรู้สึกและความต้องการของผู้รับสาร

พฤติกรรมกรรมการเลือกรับข่าวสาร ยังมีองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์อีกได้แก่ (Wilbur Schramm 1973 : 121 - 122)

1. ประสบการณ์ ประสบการณ์ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
2. การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสารผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง.
3. ภูมิหลังแตกต่างกัน ทำให้มีความสนใจต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม ทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร

จากแนวความคิดเรื่องกระบวนการเปิดรับสารสะท้อนให้เห็นว่า วิทยุอันซึ่งเป็นวิทยุที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ทั้งทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางสังคมจะมีการเลือกรับสารตามกระบวนการเปิดรับดังกล่าว ซึ่งการเปิดรับของวิทยุอันนั้นจะรับโดยผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ และทัศนคติ และเกิดพฤติกรรมในที่สุด

พัฒนาการของวัยรุ่น

การย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่สุดระยะหนึ่งของชีวิต เป็นระยะที่เด็กมีปัญหา และต้องปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจและสังคม เด็กวัยรุ่นส่วนมากมีอายุ 12 - 21 ปี เด็กบางคนอาจเริ่มวัยรุ่นก่อนอายุที่กำหนด บางคนอาจถึงวัยรุ่นหลังอายุที่กำหนด นอกจากนี้ในแต่ละสังคมยังกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้แตกต่างกัน บางสังคมวัยรุ่นมีช่วงเวลาสั้นมาก จะเห็นว่าเด็กหญิงและชายจะแต่งงานเมื่ออายุยังน้อย ๆ และเริ่มรับผิดชอบหน้าที่เป็นผู้ใหญ่เมื่ออายุ 14 - 15 ปี เป็นต้น

วัยรุ่นเป็นวัยที่เด็กมีพัฒนาการที่รวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การเปลี่ยนแปลงกลุ่มของสังคม หรือการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญา การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ทำให้เด็กต้องปรับตัว ซึ่งการปรับตัวจะนำมาซึ่งความวิตกกังวล ความเครียดทางอารมณ์ ความโกรธ ฯลฯ นักจิตวิทยา สแตนลีย์ ฮอลล์ (Stanley Hall) เรียกระยะวัยรุ่นว่า เป็นวัยพายุบุแคม (Storm & Stress) คือ เป็นวัยที่ไม่มีความมั่นคงในอารมณ์ มีความผันผวนของอารมณ์สูง และอารมณ์ก็มักจะเป็นอารมณ์ที่แรง มีความกดดันสูง

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญโดยทั่วไป ได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

เด็กในวัยนี้จะมีอัตราความเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีน้ำหนักส่วนสูงเพิ่มขึ้น สัดส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ อวัยวะเพศเติบโต และมีระบบการทำงานได้อย่างเต็มที่ ซึ่งมีผลต่อ primary และ secondary sex characteristics

ในเพศหญิง การมีประจำเดือน (Menstruation) ครั้งแรกหมายถึงการเริ่มต้นของวัยรุ่นซึ่งจะมีอายุแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับสุขภาพและกรรมพันธุ์ โดยปกติ Maximum Growth Rate ของเด็กหญิงคืออายุ 12.6 ปี (ซึ่งจะเร็วกว่าเด็กชายประมาณ 2 ปี) ในวัยนี้การเจริญเติบโตของระบบเพศทำให้ primary sex characteristics คือ ระบบเพศเจริญเติบโตเต็มที่ และบุคคลนั้นพร้อมที่จะสืบพันธุ์ได้

นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง secondary sex characteristics ในเพศหญิง คือ การมีหน้าอก ตะโพกขยาย เสียง หน ฯลฯ ส่วนเพศชายได้แก่การมีเสียงห้าว ใหญ่กว้าง มีขนหนวด ฯลฯ ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะแสดงให้เห็นว่าแตกต่างจากเพศหญิง สำหรับเพศชาย การเริ่มต้นวัยรุ่นเราก็คือการมีน้ำอสุจิ (sperm) ครั้งแรกเป็นเครื่องชี้ โดยสรุปการเจริญเติบโตของระบบเพศและฮอร์โมนเพศ ทำให้มี

1. การเจริญเติบโตของอวัยวะเพศ และพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทางเพศ
2. การเริ่มต้นและความคม secondary sex characteristics
3. เป็นองค์ประกอบอันหนึ่งของการกำหนดกำลังขับทางเพศ และพฤติกรรม

ทางเพศของบุคคล

ความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเหล่านี้จะเป็นไปอย่างรวดเร็วในระยะ 2 - 3 ปีแรกของการเปลี่ยนวัย และจะลดลงเรื่อย ๆ จากระยะวัยรุ่นตอนกลางไปหยุดลงเมื่อถึงขีดเติบโตเต็มที่ ที่ระหว่างอายุ 18 - 20 ปี ซึ่งแสดงว่าบุคคลนั้นบรรลุวุฒิภาวะทางร่างกายตามธรรมชาติแล้ว

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ
 1. มีความต้องการและความปรารถนาใหม่ ๆ เกิดขึ้น และเป็นไปอย่างรุนแรง
 2. มีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น
 3. เกิดความกระวนกระวายใจในเรื่องความเจริญเติบโต
 4. สติปัญญาและความคิดเจริญก้าวหน้ากว้างขวางออกไป
 5. เริ่มรู้จักรับผิดชอบ และต้องการเป็นอิสระ
 6. อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่ายและรุนแรง
 7. จินตนาการมีมากขึ้น
 8. ความเชื่อมั่นต่าง ๆ เป็นไปอย่างรุนแรง
 9. ความสนใจในการสมาคมมีมากขึ้น
 10. ประสาทส่วนต่าง ๆ และความรู้สึกด้านสัมผัสตื่นตัวขึ้นมา

จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพร่างกาย และจิตใจ ของวัยรุ่น จึงพอจะสรุปพัฒนา
ทางด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นได้ดังต่อไปนี้

พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development)

เด็กวัยรุ่นจะมีการพัฒนาการทางร่างกายอย่างรวดเร็ว รวมถึงมีการเปลี่ยนแปลงทาง
เพศอย่างเห็นได้ชัด การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นนำมาซึ่งความวิตกกังวล โดย
เฉพาะในช่วงที่เด็กมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายใหม่ ๆ (12 - 13 ปี) เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่จึง
พุ่งความสนใจไปที่ตัวเอง และพิจารณารูปร่างของตนที่เปลี่ยนไป ถ้าการเปลี่ยนแปลงเป็นไปใน
ทางที่ดี สังคมยอมรับ เด็กก็จะสบายใจ แต่ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่เป็นที่พอใจของวัยรุ่น เด็กวัย
รุ่นจะเกิดความวิตกกังวล และแสดงพฤติกรรมแปลก ๆ และอาจเป็นปัญหาต่อไป

พัฒนาการทางบุคลิกภาพและสังคม (Personality & Social Development)

เด็กวัยรุ่นเป็นอีกวัยหนึ่ง ที่มีการเกาะกลุ่มในหมู่เพื่อนมาก แต่กลุ่มของเด็กวัยรุ่นจะมี
ลักษณะแตกต่างจากเด็กวัยเรียนนั่นก็คือ กลุ่มของเด็กวัยรุ่นจะประกอบด้วยเด็กทั้งเพศหญิงและเพศ
ชาย ซึ่งแต่ละกลุ่มมีกิจกรรมร่วมกันทางสังคม และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมผู้ใหญ่ เพื่อน
จะมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นมากทั้งในด้านทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไปและมีการสนใจ
เพศตรงข้าม จึงมักมีการแสดงออกเพื่อเรียกความสนใจจากเพศตรงข้ามและบุคคลทั่วไป

เด็กวัยรุ่นอยู่ในวัยของความสับสน โดยไม่ได้อยู่ในสังคมของเด็ก และในขณะเดียวกันก็
ยังไม่อยู่ในสังคมของผู้ใหญ่ ความสับสนนี้ทำให้เด็กหันไปจับกลุ่มกันเอง สร้างลักษณะของกลุ่มขึ้น
มา ในขณะที่ศึกษาทัศนคติของสังคมภายนอก ความสับสนของกลุ่มสังคม และการที่เด็กต้องปรับตัว
ต่อการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อาจนำไปสู่ปัญหาพฤติกรรมในที่สุด บุคคลใกล้ชิดผู้ใหญ่หรือครูควร
ให้คำแนะนำให้ถูกต้อง ตลอดจนพยายามจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้วัยรุ่นได้มีโอกาสทำตัวให้เป็น
ประโยชน์ต่อสังคม เพื่อที่เด็กวัยรุ่นจะมีพัฒนาการที่ดีต่อไป เมื่อก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่

พัฒนาการทางด้านสติปัญญา (Intellectual Development)

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเมื่อสิ้นสุดระยะวัยรุ่นเด็กจะมีระดับความสามารถทางสติปัญญาเหมือนผู้ใหญ่ แต่ยังแตกต่างจากผู้ใหญ่ในด้านของความสุขุมและประสบการณ์ พ็อาร์ทเจ เรียกระยะพัฒนาการทางปัญญาของเด็กวัยรุ่นว่าระยะแก้ปัญหาด้วยเหตุผลกับสิ่งที่เป็นนามธรรม (Formal operation) ซึ่งระยะนี้เด็กวัยรุ่นสามารถคิดรวมเหตุผลในหลาย ๆ ด้าน เพื่อตั้งเป็นสมมุติฐานในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เด็กวัยรุ่นจะมีความจำดีขึ้น วิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดี

แนวความคิดเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของวัยรุ่น

Reiss (Reiss 1966 อ้างใน Burr 1975 :64) ได้กล่าวว่า การยินยอมตามบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง เป็นบรรทัดฐานทางพฤติกรรม โดยแบ่งกลุ่มอ้างอิงออกเป็น บิดา มารดา และกลุ่มเพื่อน

นอกจากนี้ Reiss(1980 :170-171) ได้ขยายความต่อว่า บทบาทของบิดามารดาจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ถ้าบุตรสาวของตนเองมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแล้ว อาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ หรือการติดเชื้อจากโรคมะเร็งจากที่มีเพศสัมพันธ์ และบิดามารดาจะเป็นผู้ที่ได้รับการตำหนิตีเสียน ดังนั้นการยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดา จึงอยู่ในระดับต่ำ เพื่อเป็นแบบอย่างแก่บุตรของตน

กลุ่มอ้างอิงที่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูง ได้แก่กลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นเพื่อนสนิทที่ยินยอมให้ความสัมพันธ์ทางเพศสูงมีแนวโน้มให้บุคคลนั้น ๆ มีการยินยอมให้ความสัมพันธ์ทางเพศสูงด้วยเนื่องจากวัยรุ่นนั้นใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ๆ มากกว่าบิดา มารดา ซึ่งบางครั้งบรรทัดฐานและแบบพฤติกรรมของกลุ่มอาจจะไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม แต่บุคคลต้องการมีการติดต่อสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิกในกลุ่มเพื่อนอย่างใกล้ชิดและยาวนานจนบุคคลนั้นยึดถือบรรทัดฐานของกลุ่มมาเป็นแบบอย่าง

จะเห็นได้ว่าในด้านกลุ่มอ้างอิงที่เป็นบิดา มารดา นั้น จะมีค่านิยมคล้ายกับสังคมไทย คือถ้าปล่อยให้บุตรของตนเองมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแล้ว บิดามารดาจะต้องถูกตำหนิจากบุคคลทั่วไป และตัวบุคคลนั้นก็จะต้องได้รับความอับอายเช่นกัน

สุพิตรา สุภาพ (สุพิตรา สุภาพ 2521:36) ได้พูดถึงความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน ในการทำให้บุคคลรู้ถึงบรรทัดฐานของสังคมคือ

1. สอนให้เด็กเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากการมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกระทำการกับกลุ่มเพื่อน เช่นการเล่นกีฬา ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนกฎระเบียบซึ่งบังคับก็ถูกลงโทษ เป็นต้น
2. กลุ่มเพื่อนช่วยให้เด็กทดลองข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ เด็กที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนจะมีความกล้าที่จะทดลองทำการใด ๆ ก็ตามที่ขัดแย้งกับข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ ของผู้ใหญ่ว่าจะทำได้ หรือทำไม่ได้แล้วได้รับการลงโทษหนักเบาเพียงใด

3. กลุ่มเพื่อนอาจจะถ่ายทอดวิธีการ และค่านิยมที่ผู้ใหญ่ต้องการหรืออาจจะเป็นไปในรูปตรงข้าม มักพบว่าวิธีการที่กลุ่มเพื่อนแนะนำหรือถ่ายทอดซึ่งกันและกัน ได้ผลกว่าผู้ใหญ่ ซึ่งเด็กมักมองว่าหิวโหราบ

ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงช่วยให้บุคคลได้ทราบถึงบรรทัดฐานของสังคมซึ่งอาจจะรวมถึงบรรทัดฐานทางเพศด้วย ในการเรียนรู้จากเพื่อน ๆ บางครั้งอาจจะสอดคล้องหรือตรงกันข้ามกับค่านิยมของสังคมได้ ถ้าตรงข้ามแล้วกลุ่มเพื่อนเองอาจจะมีส่วนในการสนับสนุนให้บุคคลมีความกล้าที่จะฝ่าฝืนบรรทัดฐานของสังคม เช่นเดียวกัน พฤติกรรมทางเพศ ถ้าในกลุ่มเพื่อนมีทัศนคติ ที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส บุคคลอาจจะมีแนวโน้มคล้อยตามกลุ่มเพื่อนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

งานวิจัยต่างประเทศ

ไรซ์ (Reiss 1960: 83-95) ได้ทำ การวิจัยเรื่อง "Premarital Standard in America" พบว่า การยอมให้ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส นั้นเป็นการยินยอมให้ด้วยความเสันท่า ต่อกัน แสดงถึงความเท่าเทียมของหญิงและชาย สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ภายใต้เงื่อนไขของ การ ยึดมั่นผูกพันทางอารมณ์ เช่น ความรัก เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงการให้สิทธิแก่หญิงในการแสดงออกของ พฤติกรรมทางเพศ

แลนดิส (Landis 1970: 357) กล่าวว่า การที่สังคมมีปฏิกิริยาต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรส นั้น ก็เป็นไปเพื่อป้องกันการสำส่อนทางเพศ แต่บางสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่า เป็นวิธีการเตรียมตัวสมรสมากกว่า ซึ่งก็เป็นไปเพื่อการปรับตัวใน เรื่องเพศสัมพันธ์

คินเซย์ (Kinsey อ้างใน Landis 1970: 357-358) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ ของผู้ชาย และได้สรุปถึงเหตุผลทั้งที่สนับสนุน และต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ดังนี้เหตุผลใน การสนับสนุนให้ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสคือ

1. ช่วยปลดปล่อยความต้องการทางเพศ
2. เป็นแหล่งหาความรื่นรมย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
3. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ให้เข้ากับคนอื่นได้
4. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์และร่างกายให้ เข้ากับคู่สมรสได้ดียิ่งขึ้น
5. ความล้มเหลวของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นให้ ความสูญเสียทางสังคมน้อยกว่า

ความล้มเหลวหลังการสมรส

6. ประสบการณ์ทางเพศของผู้ชายและผู้หญิงอาจจะช่วยป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

เหตุผลที่ต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส คือ

1. อาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้
2. อาจเกิดอันตรายจากการทำแท้งเพื่อทำลายการตั้งครรภ์
3. อาจทำให้เกิดการติดโรคได้
4. การตั้งครรภ์ก่อนสมรสนำไปสู่การสมรสแบบจำยอมซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาภายหลัง
5. ความรู้สึกผิดที่สูญเสียพรหมจรรย์ไป
6. ความรู้สึกละอายกลัวการไม่ยอมรับของสังคม

วอห์ล และ ดันลอป (Wohl and Dunlop 1970:190-196) ได้ศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ระหว่างนักศึกษาไทย อังกฤษ และอเมริกัน ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเทศไทย มหาวิทยาลัยแลนแคสเตอร์ (Lancaster) ประเทศอังกฤษ และมหาวิทยาลัยโทเลโด (Toledo) ประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 239 คน พบว่า นักศึกษาไทย อังกฤษ และอเมริกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน นักศึกษาไทยไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการที่ ผู้หญิงกล้าแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเปิดเผย นักศึกษาไทยมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในเชิงบวกมากกว่า นักศึกษาตะวันตก และนักศึกษาทางตะวันตกกล้าที่จะมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศมากกว่านักศึกษาไทย

Goethals (อ้างใน Henslin 1971: 358) จากการศึกษาของ Henslin เรื่อง Studing in the Sociology of Sex พบว่า การที่สังคมควบคุมพฤติกรรมทางเพศก็ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ

1. มีค่านิยมยกย่องพรหมจรรย์
2. เพื่อควบคุมพฤติกรรมทางเพศของคนที่ยังไม่ได้สมรส ซึ่งเป็นเหตุผลในเชิงปฏิบัติคือเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

Knox (1975: 122) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่คำนึงถึงความผูกพัน เป็นการสนับสนุนให้ทั้งชายและหญิงสามารถกระทำในสิ่งที่ตนเองต้องการขั้นพื้นฐานได้ โดยเฉพาะความสุขทางเพศเป็นสิ่งที่ดีในตัวของมันเอง และเป็นสิ่งที่ให้ความเพลิดเพลิน

อย่างหนึ่ง และการยินยอมให้ (ถ้ามีความเสน่หาต่อกัน มักมีความหมายว่า "ความรักทำให้อะไร
ถูกต้องเสมอ) ตราบนานเท่าที่คนสองคนตกอยู่ในความ และรู้สึกใกล้ชิดซึ่งกันและกันทางอารมณ์
การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลซึ่งเป็นความหมายที่ตรงกับที่ Kirkendell (อ้างใน Knox
1975: 122) กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นถูกต้องตามศีลธรรม (moral) ถ้าทำให้
ความสัมพันธ์ของชายและหญิงแน่นแฟ้นขึ้น แต่ถ้าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นทำให้ชาย หญิงคู่นั้น
ต้องเลิกร้างกันไป ก็จะเป็นการผิดศีลธรรม

เบาว์เวอร์ และ คริสโตเฟอร์สัน (Bower and Christopherson 1977 :447-
452) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ทักษะคิด และพฤติกรรมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันโดยไม่สมรสของนักศึกษา
ระดับมหาวิทยาลัยในแต่ละภาคของประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย
ประจำรัฐโดยสุ่มมาภาคละ 2 รัฐ พบว่า นักศึกษาในแต่ละภาคมีทักษะคิดเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันโดยไม่
สมรสไม่แตกต่างกัน โดยเห็นว่าการอยู่ร่วมกันโดยไม่สมรสเป็นเรื่องปกติธรรมดา ประมาณ 1
ใน 4 ของนักศึกษาเคยมีประสบการณ์ในเรื่องนี้และนักศึกษาชายจะมีประสบการณ์มากกว่านักศึกษา
หญิง

X Hornick (1978: 537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Premarital sexual attitude
and behavior " โดยศึกษานักเรียนระดับ High School และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ประ
กอบด้วย ชาย 221 คน หญิง 425 คน พบว่า การยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิทที่มี
ความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนนักศึกษา

Delamater (1981: 274) ได้อธิบายเหตุผลถึงความสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท เพื่อน
สนิทมีอิทธิพลเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ต่อบุคคลในช่วงวัยรุ่นที่ บิดา มารดามักไม่ค่อยให้รายละเอียด
เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อนซึ่งเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดที่บุคคลจะเรียนรู้เอกลักษณ์เกี่ยวกับทางเพศ (เช่น
สิ่งที่ดึงดูดทางเพศ เป็นต้น) จากเพื่อน

Christensen และ Carpenter (อ้างใน Bell 1983: 184) โดย Bell ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Marriage and Family Interaction" โดย ศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศก่อนสมรสในนักศึกษา 3 กลุ่มวัฒนธรรมคือ

- กลุ่ม Intermountain หรือพวก Mormon ซึ่งมีวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม
- กลุ่ม Midwest
- กลุ่มนักศึกษาใน Denmark ซึ่งเป็นประเทศที่มีบรรทัดฐานการยินยอมทางเพศสูง

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาชาย Intermountain ร้อยละ 5 Midwest ร้อยละ 19 Denmark ร้อยละ 73 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของคู่อีก สำหรับนักศึกษาหญิง Intermountain ร้อยละ 2 Midwest ร้อยละ 4 Denmark ร้อยละ 59 ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ของคู่อีก ส่วนในกรณีที่ยินยอมให้คนที่หมั้นกันแล้ว นักศึกษาชายกลุ่ม Intermountain ยินยอม ร้อยละ 21 Midwest ร้อยละ 54 Denmark ร้อยละ 87 ส่วนนักศึกษาหญิง Intermountain ยินยอม ร้อยละ 7 Midwest ร้อยละ 27 Denmark ร้อยละ 91

งานวิจัยในประเทศ

อุทิศ เชาวลิต (2521: 57-59) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติเกี่ยวกับการสมรสของ นักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขต กทม. พบว่านักศึกษานี้ในโรงเรียนสารพัดช่างเป็นโสด อายุ 15-24 ปี มีความคิดเห็นว่า เพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ ร้อยละ 63.8 เมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงและชาย ที่คิดว่าเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องธรรมดา นักศึกษาหญิงเห็นด้วยร้อยละ 17.1 แต่นักศึกษาชายเห็นด้วยร้อยละ 45.7

ภนิษฐา โพนนกุล (2522: 123) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครองและการวางแผนครอบครัว พบว่านักศึกษาชาย ร้อยละ 59.42 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่ใช่เรื่องเสียหาย และอีกร้อยละ 54.55 เห็นว่าเป็นเรื่อง น่าลอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2521:9) สสำรวจแนวความคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อน สมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตร้อยละ 50 ไม่เห็นด้วยกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ก่อนสมรส

วันทนี วาสิกะสิน (2527: 27) ให้ทัศนะว่า ในเรื่องของการรักและความสัมพันธ์ ทางเพศไม่อาจถูกปฏิเสธได้ว่าเป็นของคู่กัน อาจจะมีบางคนไม่เห็นด้วยว่ามีความรักเฉย ๆ ก็ได้ ไม่ต้องมีกามารมณ์ อาจจะมีบ้าง แต่จะเป็นอย่างไรก็ตามยังมีคนอีกจำนวนมาก ที่ความรักและ กามารมณ์ต้องไปพร้อมกัน และยังได้เสนอ สาเหตุของการที่คนเรานิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อาจจะเนื่องมาจาก

1. เป็นการสนองเพื่อความปรารถนาทางเพศ และสนองความพอใจทางด้านร่างกาย และจิตใจ เพื่อความสนุกสนาน
2. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ ไม่เป็นผู้ผิดปกติในเรื่องเพศ
3. เป็นการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ภาวะการสมรส หรือเป็นการปรับความต้องการทาง เพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
4. เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้ามหรือสำหรับผู้หญิงบางครั้ง เป็นเพราะความรักต่อเพศ ตรงข้าม
5. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน

รวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2527) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5 ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ จำนวน 695 คน พบว่า นักเรียนที่บิดา มารดาแยกกันอยู่ หย่าขาดกัน และฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายถึงแก่กรรม จะมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่เห็นด้วย

เทพพนม เมืองแมน (2527: 60-61) ได้ศึกษาภาวะเจริญพันธุ์โดยการสัมภาษณ์กลุ่มวัยรุ่นที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งในเขตเมือง และเขตชนบท จำนวน 800 คน จาก 10 โรงงาน พบว่า ร้อยละ 86 ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ศูนย์แนะแนววัยรุ่นและหนุ่มสาวแห่งหน่วยงานแผนครอบครัว คณะแพทยศาสตร์ศิริราช (มาตุภูมิ 25, 27:3) ได้สำรวจความเห็นของนักเรียนและนักศึกษา 5 สถาบัน วัยรุ่นชาย 1813 คน หญิง 1607 คน ระดับพาณิชย์การส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 19 ปี ระดับมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-24 ปี จากการสอบถามทัศนคติต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่านักเรียนนักศึกษาชายที่อายุต่ำกว่า 19 ปี ยอมรับร้อยละ 72.8 ส่วนนักเรียนนักศึกษาที่อายุ 20-24 ปี ยอมรับร้อยละ 8.2 สำหรับนักเรียนนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13.8

จเร โพธิ์บุตร (2527:73-77) ได้ศึกษา เปรียบเทียบความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ระหว่าง นักศึกษาอเมริกันและนักศึกษาไทย ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยนอร์ทเทรินโคราโด (Northern Colorado) และนักศึกษาจากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ พบว่า นักศึกษาไทยและนักศึกษามีความแตกต่างกันทุกด้านในด้านความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาไทยจะมีความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเพศศึกษาน้อยกว่านักศึกษอเมริกัน ทั้งนี้เนื่องจากขีดจำกัดทางภูมิหลังด้านวัฒนธรรมของชาติในแต่ละชาติ เพศ ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างทั้งในด้านความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

อรชร์ ปีदानนท์ (2528 :36-40) ได้ศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง
 เพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียง พบว่า นักเรียนชาย หญิง มีความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในเชิงบวก สอดคล้องกันในด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือก
 คู่ครอง การสมรส การวางแผนครอบครัว สุขปฏิบัติในเรื่องเพศ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่อง
 เพศ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับปานกลาง สอดคล้องกันในการระบาย
 อารมณ์ทางเพศ แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันในด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
 โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ระดับปานกลาง สอดคล้องกันในด้าน การระบายอารมณ์
 นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องนี้เชิงบวกการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศพบว่า
 นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องเพศในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
 การระบายอารมณ์ทางเพศ การสมรส สุขปฏิบัติในเรื่องเพศ การวางแผนครอบครัวและการวาง
 ตัวต่อเพศตรงข้ามแตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศในการเลือกคู่ครองและด้าน
 อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ทั้งงานวิจัยต่าง
 ประเทศและงานวิจัยในประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่าชาวตะวันตกส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นว่าการมี
 เพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่ใช่เรื่องเสียหาย ถือเป็นกรแสวงหาประสบการณ์ทางเพศอย่างหนึ่ง และ
 ช่วยให้ทั้งสองฝ่ายเรียนรู้ซึ่งกันและกันทางด้านเพศสัมพันธ์ก่อนที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างถูกต้องตาม
 กฎหมาย แต่สำหรับคนไทยแล้วส่วนใหญ่เพศชายจะยอมรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่า
 เพศหญิง เพศหญิงยังถือว่าเป็นเรื่องเสื่อมเสียไม่ควรกระทำ การที่ชาวไทยและชาวตะวันตกมีการ
 ยอมรับเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่างกันนั้น จึงแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ทางด้าน
 วัฒนธรรม ประเพณี การอบรมเลี้ยงดู การให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ดังนั้นการยอมรับจึงแตกต่างกัน
 ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใดการยอมรับก็ยังคงไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก สังเกตจากงานวิจัย
 ตั้งแต่ พ.ศ. 2521 - 2528 จึงอาจกล่าวได้ว่าชาวไทยส่วนใหญ่ยังคงยึดถือวัฒนธรรมและค่านิยม
 แบบเดิมในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ
งานวิจัยต่างประเทศ

วอเรน (Warren 1973:588) ได้ทำการ ศึกษาแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและความถูกต้องของความรู้นั้น โดยได้ทำการศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Greenboro จำนวน 226 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ จะเป็นเด็กที่มีความรู้เรื่องเพศดีกว่า เด็กที่ลงความเห็นว่าเป็นตามารดาการให้ความรู้เรื่องเพศ จำนวนร้อยละ 20 ของนิสิตทั้งหมด

รูเบนสไตน์ (Rubenstein, Judith Selig: 1974) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความสนใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ในเรื่องเพศศึกษาสำหรับวัยรุ่น โดยสำรวจจากนักเรียนหญิง 76 คน นักเรียนชาย 90 คน จากโรงเรียนจำนวน 5 แห่ง ในบอสตัน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนหญิง และนักเรียนชายในเรื่องบทบาททางสังคม และเพศโดยนักเรียนหญิงสนใจในประเด็น การสืบพันธุ์ การมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนชาย เช่น เรื่องการคุมกำเนิด การมีท้อง การรัถลูก นักเรียนชายสนใจมากในเรื่องการสืบพันธุ์ เช่น ในเรื่องกามโรค การมีเพศสัมพันธ์ ความสนุกในเรื่องเช็คส์ นักเรียนในโรงเรียนคาทอลิกมีความรู้เรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนราษฎร์ เป็น 2 เท่า

ฮันเวิน เอควินเยน (Han-Wen Edwin yen :1977) ได้ศึกษาแหล่งความรู้เกี่ยวกับความรู้ที่ต้องการการศึกษาชีวิตครอบครัวและ เพศศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยในไต้หวันโดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 156 คน Tiwan Provincial Taiching Junior Teacher's college พบว่าระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร

ฮิลล์ (Hill 1982:592-595) ได้ศึกษา เปรียบเทียบภูมิหลังเกี่ยวกับเพศศึกษา ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน และนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ตัวอย่างประชากรเป็น นักศึกษาปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์น หลุยเซียน่า (Southeastern Louisiana) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอะบิลีน คริสเตียน (Abilene Christian) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนในเครือคริสเตียน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ได้รับความรู้เรื่องเพศจากโบสถ์บ่อยครั้งกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีความคิดเห็นว่า เพศศึกษาควรสอนในโบสถ์ และบ้าน แต่นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ มีความเห็นว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ

จาเวีย โกยาโอะกะ (Javier Goyaoga) และ คุษณี เกวลี (1990: 20) ศึกษา ค่านิยมสมัยใหม่ของบุคคลในเขตเมืองจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า บุคคลที่ติดตามข่าวสารบ้านเมืองจาก สื่อมวลชนมาก บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมสมัยใหม่มากกว่าพวกที่ไม่ค่อยสนใจติดตามสื่อมวลชน

แอทกินและการ์ราโมน (Atkin and Garramone:1983) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวต่างประเทศ ทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา พบว่า การเปิดรับข่าวต่างประเทศทางโทรทัศน์ช่วยให้เด็กมีความรู้ด้านต่างประเทศ เพิ่มขึ้น และสามารถลำดับ ความสำคัญของผู้นำและบทบาทของประเทศต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ แอทกินและการ์ราโมน ยังพบว่า การเปิดรับข่าวต่างประเทศทางโทรทัศน์ มีส่วนสัมพันธ์ใน ทางบวกกับ ความรู้ด้านข่าวต่างประเทศของเด็กนักเรียน มากกว่าการเปิดรับข่าวต่างประเทศจาก วิทยุ และหนังสือพิมพ์

งานวิจัยในประเทศ

กาญจนา กิจกาญจน์ (2514:9) ได้ศึกษาวิจัย ความเข้าใจและทัศนคติต่อการวางแผนครอบครัวของนักเรียนสตรีอาชีวศึกษาชั้นปีที่สองในจังหวัดพระนคร ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาที่เรียนทางด้านพาณิชยกรรม และการช่างที่มีอายุระหว่าง 18-22 ปี พบว่า

1. แหล่งที่มาของด้านความรู้เรื่องเพศของนักเรียนที่สำคัญคือ หนังสือพิมพ์
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดของนักเรียนพาณิชยกรรมและการช่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ทัศนคติต่อเพศศึกษา และการคุมกำเนิดของนักเรียนทั้งสองแผนกไม่แตกต่างกัน

เทพพนม เมืองแมน (2518:13-14) ได้ศึกษา ทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศส่วนใหญ่ที่นักเรียนได้รับจากสื่อมวลชนต่างๆ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และวิทยุ สำหรับบิดามารดามีส่วนช่วยในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นส่วนน้อย

สุชาติ ปลดเปลื้อง (2518:35) ได้สำรวจแนวโน้มของนักเรียนชั้นประโยควิชาที่พขึ้นสูงปีที่ 2 โรงเรียนเพาะช่างที่มีต่อเพศศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศยังไม่เพียงพอ และต้องการหาความรู้เพิ่มเติมสนับสนุน ให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเป็นขึ้นไป โดยไม่จำเป็นต้องแยกเพศ ส่วนแหล่งความรู้เรื่องเพศ นักศึกษาส่วนมากได้รับจากสื่อมวลชน เช่นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ รองลงมาคือเพื่อน ส่วนที่บ้าน นักศึกษาส่วนมากไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากทางบ้านเลย

อาภาพร สุขาวศ์ (2520:65) ได้ศึกษา ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ในจังหวัดสกลบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า

1. นักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง
2. นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแบบที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักเรียนมากที่สุด

วาสนา ศิลากร (2520:5) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดลำปาง ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า แหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียน อันดับ 1 คือหนังสือต่าง ๆ ได้แก่ นิตยสาร และวารสารต่าง ๆ ที่ออกตามระยะเวลา และตามวาระสำคัญ รวมทั้งสิ่งตีพิมพ์ของสถานศึกษา สถานที่ราชการและองค์การ อันดับที่ 2 คือหนังสือพิมพ์ อันดับที่ 3 คือเพื่อน

ปรีชา อันตระกูล (2523:152) ได้สำรวจ ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครในด้านเพศศึกษา และการวางแผนครอบครัว พบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่คือ หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา รองลงมาคือครูอาจารย์ และผู้ที่ให้คำปรึกษาเรื่องเพศแก่นักเรียนส่วนใหญ่คือ เพื่อนสนิทเพศเดียวกัน

พิชัย ผดุงรัตน์ (2523:14-15) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเพศศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้าย วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามากที่สุดคือ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ เอกสาร แผ่นปลิวทั้งในแง่วิชาการ และบันเทิงเริงรมย์ รองลงมาคือ ครู หนังสือพิมพ์ เพื่อน ภาพยนตร์ แพทย์ โทรททัศน์ วิทยุ บิดา มารดา โปสเตอร์ ญาติ และอื่น ๆ ตามลำดับ

สุชิน บัวงาม (2528:12) ได้ศึกษา เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ พบว่า แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษาเรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดได้แก่ หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ครู อาจารย์ เพื่อน ภาพยนตร์ โทรททัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือวิดีโอ แพทย์ บิดา-มารดา แผ่นภาพ โฆษณา วิทยุ และญาติพี่น้อง

จารุวรรณ กันทะนิตย์ (2531:7) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชน กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการเปิดรับสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องรักร่วมเพศ

ศักดิ์ชัย ศรีสอน (2532:6) ได้ศึกษา การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร มากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านนิตยสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ นิตยสารที่นักศึกษาครูอ่านเรื่องเพศศึกษามากที่สุดคือนิตยสาร คาราภาพยนตร์ รองลงมาคือไกล่หมอ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่นักศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษามากที่สุดคือหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ รองลงมาคือไทยรัฐ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชน และสื่อบุคคล เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสพบว่า บุคคลส่วนใหญ่จะได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ตามลำดับ และสื่อบุคคลประเภทเพื่อน จะมีส่วนในการให้ความรู้และโน้มน้าวใจให้เกิดการยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอันมาก